

[Justitsministeren.]

kalde ham Angiver eller ej, og man bør gaa videre ad den Vej, for saa kommer vi snart af med alle de hensynsløse Automobilister.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg var inde paa Spørgsmaalet om Retten til at forlange Udskrifter af Domsprotokoller. Det ærede Medlem var klar over, at det stod i Loven, at man skulde have retlig Interesse i at faa en saadan Udskrift, men han mente, at man alene qua Folketingsmand havde en saadan retlig Interesse. Nej, det er ikke rigtigt, som Folketingsmand har man maaske moralsk Interesse, politisk Interesse, men man har ikke det, Lovgivningen kalder retlig Interesse til at forlange noget saadant. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være noget betænkeligt, at enhver Folketingsmand skulde kunne faa en Udskrift af Domsprotokoller. Hvis det ærede Medlem Hr. Lundberg i et saadant Tilfælde vil have en Udskrift, kan han efter min Mening gaa den Vej, at henvende sig til Justitsministeren og sige: saadan og saadan, kan De ikke eventuelt være mig behjælpelig, for det har Betydning i den og den Sag eller for det og det Udvalg, og saa kan vi jo tale om det. Loven maa kræve retlig Interesse, og den Dommer, som har givet det ærede Medlem det Svar, at han ikke kunde faa Udskriften, handlede korrekt.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt omtalte foruden det Spørgsmaal, jeg nys har nævnt, nemlig Automobilulykkerne, ogsaa Nævningedomstolene og Ægteskabsloven. Vi ved jo alle, at der har været Tilfælde, hvor man ikke har kunnet billige de trufne Nævningeafgørelser. Jeg skal hertil sige, at man maa være forsigtig i sin Dom, for for det første er Avisreferaterne ikke altid korrekte, og for det andet maa man tage i Betragtning, at Nævningeinstitutionen er ny her i Landet, saa den skal igennem sine Børneaar som alt andet nyt. Og endelig maa vi huske paa, at Nævningene har Valget mellem uskyldig og skyldig, og hvis de dømmer vedkommende skyldig, ved de, at Dommerne i saa Tilfælde mindst maa idømme saa og saa mange Aars Fængsel — ganske vist hører dette sidste Spørgsmaal ikke under Nævningene, men de vil uvilkaarligt sige som saa: Naar vi erklærer vedkommende skyldig, faar han en efter vor Mening alt for haard Straf. Hvis blot Dommerne kunde idømme en mindre Straf, kunde det godt være, at Nævningene i mange Tilfælde vilde have sagt: Skyldig. Derfor mener jeg

netop, at den nye Straffelov, uagtet dette Spørgsmaal i og for sig ikke hører sammen med dette Spørgsmaal, alligevel vil kunne faa stor Indflydelse her, idet Strafferammerne bliver videre. Men for Resten tror jeg ligesom det ærede Medlem, at Nævningeinstitutionen ikke er det endelige; jeg tror, man i mange Sager vil gaa over til Meddomsmænd, det vil sige, at Domstolene bestaar af dels Jurister og dels Lægmænd.

Hvad angaar Ægteskabsloven, er det rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Skilsmissernes Antal er vokset stærkt. Det diskuterede vi, da Ægteskabsloven blev vedtaget, og det var vi klare over, da vi vedtog Loven, for alene Regelen om Skilsmisse efter forudgaaende Separation, hvorved man er gaaet over fra 3 til 1½ eller 2½ Aar, gør jo, at Antallet af Skilsmisser maastige betydeligt.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen var inde paa Spørgsmaalet om Sognefogdernes Regnskabspligt og brugte bl. a. det Udtryk, at deres Regnskabsføring maaske ikke altid var bogholderimæssig korrekt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er ganske klar over det Cirkulære, der er udsendt, thi hvis det ærede Medlem rigtigt havde studeret dette, vilde han se, at der ikke er Tale om Bogholderi; der kræves kun, at Sognefogderne skal indføre, at de har modtaget saa og saa meget og udbetalt saa og saa meget, og det synes jeg er et Minimumskrav til enhver, der har med offentlige Pengemidler at gøre, saa vi kan vide, hvilke Penge han har modtaget paa det offentlige Vegne, og hvilke Penge han har udbetalt. Dertil kommer endelig, hvad det ærede Medlem maaske ikke ved, at Sognefogderne selv har været med til at vedtage disse Regler. Jeg tror i det hele taget, at dette Spørgsmaal er slaaet alt for stærkt op. Nu maa vi se, hvordan dette Cirkulære kommer til at virke, jeg tror, det vil virke godt. Vi har haft Tilfælde, hvor man i lang Tid ikke har kunnet afslutte en Sognefogeds Bo, fordi vi ikke vidste, hvem Pengene tilhørte, og disse Tilfælde har ikke været videre tiltalende. De fleste Sognefogder fører selvfølgelig allerede nu en Bog over, hvilke Pengemidler de modtager og udbetaler, og jeg tror; det ærede Medlem vil komme til at se, at Cirkulæret virker godt.

Det ærede Medlem omtalte Reglerne om, at man, naar man kommer til et Hotel, skal opgive nøjagtigt Fødselsaar og forskellige andre Ting, og mente, at det var besværligt, og det ærede Medlem mente, at det var Justitsministeren, der havde forvoldt dette Onde for den danske Befolkning. Det ærede Medlem nikkede. Dertil maa jeg